

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **V. L.**, zastoupené JUDr. Miroslavou Virágovou, advokátkou se sídlem Vrbno pod Pradědem, Jesenická 146, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 16.11.2010 číslo 515 501 038/315-pm, **o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované č.j. X ze dne 12.3.2010, o starobním důchodu,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení **se pro nezákonnost zrušuje a** věc se jí **vrací** k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 4.083,- Kč k rukám JUDr. Miroslavy Virágové, advokátky se sídlem Vrbno pod Pradědem, Jesenická 146 do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 16.11.2010 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí č. X ze dne 12.3.2010, kterým žalobkyni přiznala starobní důchod od 1.1.2010 podle ust. § 31 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla,

že neshledala důvodnými námitky žalobkyně ze dne 7.4.2010, směřující proti tomu, že jí nebyla započtena doba zaměstnání od 1.8.1975 do 20.5.1979, kdy vykonávala práci domácí švadleny na základě povolení Městského národního výboru ve Vrbně pod Pradědem. Žalovaná uvedla, že svědectví poskytnuté tehdejšími zákaznicemi žalobkyně nejsou dostatečným důkazem toho, že žalobkyně byla účastna důchodového pojištění. Tuto skutečnost dle žalované není možno vzít za prokázanou, a to ani z prohlášení svědkyně J. M., která byla zaměstnána jako vedoucí finančního odboru Městského národního výboru ve Vrbně pod Pradědem, když je nepravděpodobné, aby si tato svědkyně za uvedené období pamatovala, že přebírala od žalobkyně formuláře ohledně přiznání daně z příjmu obyvatelstva a mohla také potvrdit výši měsíčního výdělku žalobkyně. Taktéž prohlášení druhého svědka P. L. nevzala žalovaná za hodnověrné, neboť byl v příbuzenském vztahu s žalobkyní a nemůže vypovědět, zda tato byla účastna důchodového zabezpečení.

Žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, v níž uvedla, že již podanými námitkami brojila proti nezapočtení doby zaměstnání od 1.8.1975 do 20.5.1979, kdy vykonávala činnost švadleny za základě povolení Městského národního výboru ve Vrbně pod Pradědem, jako živnost – poskytování služeb. K prokázání této doby nemá žalobkyně již žádný písemný doklad, a proto tuto dobu prokazovala čestným prohlášením o dobách zaměstnání tehdejších zákazníků V. M. a D.. Žalobkyně k námitkám připojila další čestná prohlášení svědkyně J. M., tehdejší vedoucí finančního odboru Městského národního výboru ve Vrbně pod Pradědem, která od ní přebírala formuláře ohledně přiznání daně z příjmu obyvatelstva a P. L., bývalého manžela, s nímž v té době žila ve společné domácnosti. Žalobkyně má za to, že čestným prohlášením těchto čtyř svědků je uvedená doba zaměstnání prokazatelná a nelze bez dalšího uzavřít, že tito svědci jsou nevěrohodní, jak to učinila žalovaná.

Žalovaná po provedeném dokazování navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 16.11.2010 č.j. X, připojeným dávkovým spisem žalobkyně, čestným prohlášením o dobách zaměstnání do 31.12.1995 J. M., P. L., V. M. a D. M., fotokopii rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 23.1.1990 č.j. 11C 173/89-16, a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění shora učiněných vzal v daném případě krajský soud za prokázano:

- z dávkového spisu, že žalovaná rozhodnutím ze dne 12.3.2010/KR č.515 501 038 přiznala žalobkyni od 1.1.2010 starobní důchod podle ust. § 31 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů ve výši 9.292,- Kč měsíčně. V odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedla žalovaná způsob výpočtu starobního důchodu žalobkyně a dodala, že došetřuje její dobu zaměstnání od 1.8.1975 do 20.5.1979 u Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál. Uvedla dále, že dobu pracovní činnosti vykonávanou jako živnost nelze hodnotit na základě svědeckého prohlášení, a že o výsledku šetření bude žalobkyně informována;

- z osobního listu důchodového pojištění žalobkyně, že žalobkyni nebyla započtena jako doba pojištění od 1.8.1975 do 20.5.1979;
- z námitek žalobkyně ze dne 7.4.2010, že nesouhlasí s nezapočtením uvedené doby, kdy vykonávala práci domácí švadleny jako živnost poskytování služeb na základě povolení Městského národního výboru ve Vrbně pod Pradědem. Žalobkyně nesouhlasila s postupem žalované, že tuto dobu pracovní činnosti nelze hodnotit na základě svědeckých prohlášení. Žalobkyně předložila další čestná prohlášení svědkyně J. M. a P. L.;
- z Čestných prohlášení svědkyně V. M. a D. M., že v době od 1.8.1975 do 20.5.1979 využívaly služeb žalobkyně;
- z Čestného prohlášení o dobách zaměstnání svědkyně J. M., že v uvedené době pracovala jako vedoucí finančního odboru Městského národního výboru Vrbno pod Pradědem a přebírala od žalobkyně formuláře ohledně daně z příjmů obyvatelstva;
- z Čestného prohlášení o dobách zaměstnání P. L., že v té době byla žalobkyně jeho manželka a pracovala doma;
- z fotokopie rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 23.1.1990 č.j. 11C 173/89-16, že manželství P. L. a žalobkyně bylo rozvedeno, a že tento rozsudek nabyl právní moci 22.2.1990;
- ze svědecké výpovědi P. L., že byl manželem žalobkyně asi od roku 1971, a že společnou domácnost sdíleli přibližně do roku 1982 a v roce 1989 byli rozvedeni. Žalobkyně v letech 1975-1979 pracovala doma, byla vyučenou švadlenou. Svědek potvrdil, že žalobkyně v tomto období byla hlášena u bývalého Městského národního výboru Vrbno pod Pradědem, finančního odboru, a že byla přihlášena k přiznání a odvodu příslušné daně, kterou platila jednou ročně. Za účelem provedení těchto plateb chodíval s žalobkyní na národní výbor. Nemůže potvrdit, že tomu tak bylo po celou dobu pokaždé, ale je přesvědčen, že žalobkyně vůči tomuto národnímu výboru platby realizovala. Pro odstup času si samozřejmě nepamatuje na výši těchto plateb a také se nemůže vyjádřit k tomu, kde skončily doklady či potvrzení o jednotlivých platbách. On sám v uvedených letech pracoval u Státních lesů Krnov s příjmem 3.500,- Kč hrubého měsíčně. V té době žalobkyně rozhodně určité výše příjmu dosahovala, protože zakázky měla;
- ze svědecké výpovědi svědkyně J. M., že v letech 1974-1979 pracovala jako vedoucí finančního odboru bývalého Městského národního výboru ve Vrbně pod Pradědem a tuto práci konala až do roku 2004. Na žalobkyni si pamatuje, protože v té době započala práci švadleny na základě povolení téhož městského národního výboru a u svědkyně činila každý rok přiznání k vyměření příslušné daně, resp. odvodu z této činnosti. Úkolem svědkyně byla kontrola účetních dokladů za příslušný kalendářní rok a na základě takto ověřených dokladů byl vystaven výměr daně. Tuto daň poplatníci, včetně žalobkyně, hradili buď přímo do poklady národního výboru nebo prostřednictvím pošty formou složenky. Svědkyně potvrdila, že žalobkyně daňová přiznání po celou dobu své činnosti, na základě povolení městského národního výboru, činila, přičemž doklady o zaplacení i o výměrech těchto daní byly uschovávány na bývalém Městském národním výboru Vrbno pod Pradědem až do roku 2000, kdy na základě pokynu nadřízeného orgánu byli povinni postoupit tyto

doklady Okresnímu finančnímu úřadu Bruntál. Svědkyně neví kdy, avšak je jí známo, že Okresní finanční úřad tyto doklady skartoval s názorem, že již nejsou relevantní pro jeho činnost. Svědkyně dodala, že výše příjmu žalobkyně byla zhruba taková, jakou dosahovaly v její profesi ženy v pracovních poměrech, že daňová přiznání byla učiněna žalobkyní každoročně. Uvedla k dotazu také, že žalobkyni zná pouze z tehdejšího úředního styku.

Ze shora uvedeného je tedy nesporné, že žalovaná na žádost žalobkyně přiznala žalobkyni starobní důchod podle ust. § 31 zák. č. 155/1995 Sb. v platném znění. Je také nesporné, že při výpočtu výše tohoto starobního důchodu nezapočetla žalobkyni dobu pojištění od 1.8.1975 do 20.5.1979, kdy žalobkyně tvrdila, že v té době vykonávala práci domácí švadleny, tedy poskytovala služby na základě povolení Městského národního výboru ve Vrbně pod Pradědem. Žalovaná napadeným rozhodnutím nevyhověla námitkám žalobkyně ze dne 7.4.2010 s argumentací, že svědectví poskytnutá bývalými zákaznicemi žalobkyně nejsou dostatečně průkazným důkazem, a to proto, že neprokazují účast žalobkyně na důchodovém zabezpečení v té době. V napadeném rozhodnutí žalovaná také neuznala za relevantní čestná prohlášení svědkyně J. M. s tím, že je nepravděpodobné, aby si svědkyně pamatovala, že v předmětném období od žalobkyně přebírala formuláře ohledně přiznání daně z příjmu obyvatelstva a mohla potvrdit také výši měsíčního výdělku žalobkyně cca 1.200,- Kč. Čestné prohlášení svědka P. L. pak žalovaná považovala za nedostačující, protože byl jako bývalý manžel s žalobkyní v příbuzenském poměru a nemůže hodnověrně vypovědět, že žalobkyně byla účastna důchodového zabezpečení. S tímto hodnocením uvedených čestných prohlášení, které učinila žalovaná, krajský soud neshledal důvodu, proč by tato svědecká výpověď měla být zpochybněna pouze argumentací, že jde o bývalého manžela žalobkyně, když navíc toto manželství bylo rozvedeno v roce 1990, jak vyplývá ze shora citovaného rozsudku Okresního soudu v Bruntále. Pod stejným poučením vypovídala i svědkyně J. M., která potvrdila, že si pamatuje na žalobkyni z úředního styku, když tato u ní, jakožto u bývalé vedoucí finančního odboru, činila každoročně daňová přiznání, která svědkyně kontrolovala na základě účetních dokladů a vyměřovala žalobkyni výši daně z příjmu. Tato svědkyně také potvrdila, že daňová přiznání a výměry daní již dnes nejsou k dispozici neboť byla skartována. Ze všech těchto skutečností dospěl krajský soud k závěru, že dobu od 1.8.1975 do 20.5.1979 je nutno považovat u žalobkyně jako dobu pojištění, neboť žalobkyně v té době vykonávala práce švadleny na základě povolení tehdejšího Městského národního výboru Vrbně pod Pradědem. Byla pojištěna – důchodově zabezpečena ve smyslu čl. 7 zásad pro poskytování některých služeb a oprav občany na základě povolení národního výboru schválených usnesením Vlády ze dne 3.3.1965 vydaných pod číslem 20/1965 Sb. Podle tohoto článku byli důchodově v této činnosti občané, kteří nebyli zabezpečeni již z důvodu jiné činnosti ani nepobírali starobní nebo invalidní důchod a byli povinni

platit daň z příjmu obyvatelstva v paušální částce odpovídající nejméně příjmu 400,- Kč měsíčně.

Krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. shledal žalobu žalobkyně jako důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost. Žalovaná vydá nové rozhodnutí, přičemž bude vázána shora uvedeným právním názorem krajského soudu.

V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal krajský soud žalovanou k zaplacení nákladů řízení žalobkyní spočívajících v právním zastoupení žalobkyně advokátem v rozsahu tří úkonů právní pomoci á 500,- Kč a tři režijních paušálů á 300,- Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, náhrada za ztrátu času za šest půlhodin á 100,- Kč, tj. 600,- Kč a 1.083,- Kč cestovné osobním automobilem z Vrbna pod Pradědem do Ostravy a zpět, z čehož náhrada za spotřebu pohonných hmot činila 342,- Kč a za opotřebení vozidla 741,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 9.června 2011

Za správnost vyhotovení:

Jana Valošková

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček, v.r.